

Utkast till lagrådsremiss

Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket

Utkastets huvudsakliga innehåll

I utkastet föreslås ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket som trädde i kraft den 1 februari 2016. Resolution är ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling av finansiell verksamhet som bedrivs av finansiella företag och ett alternativ till konkurs när en sådan skulle medföra stora samhälls-ekonomiska kostnader.

Syftet med de föreslagna reglerna är att åtgärder som genomförs i ett företag i resolution inte ska medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. I utkastet föreslås därför att det för företag i resolution ska införas undantag från beloppsspärren i bestämmelserna om underskottsavdrag. Ändringen innebär att undantag från beloppsspärren endast får göras om Riksgäldskontoret har använt sig av försäljningsverktyget, broinstitutsverktyget eller skuldnedskrivningsverktyget och åtgärden har godkänts av Europeiska kommissionen. Motsvarande föreslås gälla i det fall ett undantag från begränsning av rätten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission aktualiseras för ett företag som har försatts i resolution.

Resolutionsregelverket innehåller även bestämmelser om förebyggande tillsynsåtgärder, som syftar till att undvika att ett företag ska försättas i resolution. En sådan åtgärd är nedskrivning av relevanta kapitalinstrument. I utkastet föreslås att sådana nedskrivningar ska behandlas på samma sätt som ackord utan konkurs och skuldsanering. I en sådan situation ska det belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned inte tas upp som intäkt.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	3
2	Ärendet och dess beredning	7
3	Resolution	7
4	Förslag till ändringar i skattelagstiftningen med anledning av resolution	9
4.1	Principiella utgångspunkter för skatteeffekter i resolution.....	9
4.2	Underskottsavdrag.....	11
4.2.1	Lex Kockum.....	11
4.2.2	Beloppsspärren	12
4.2.3	Koncernbidragsspärren.....	16
4.2.4	Kvarstående underskott vid fusion och fission	17
4.3	Kommissionens granskning av vissa stödåtgärder	18
4.4	Nedskrivning av skulder.....	21
4.4.1	Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution.....	21
4.4.2	Skuldnedskrivning i resolution.....	24
4.5	Uttagsbeskattning	24
4.6	Korrigeringsregeln	26
4.7	Verksamhetsavyttring och partiell fission	27
4.8	Beskattning av delägare och borgenärer.....	28
4.9	Ikraftträdande	30
5	Konsekvensanalys.....	30
6	Författningskommentar.....	32
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian	35
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	36
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	38

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹

dels att 24 kap. 27 §, 37 kap. 22 och 26 a §§ samt 40 kap. 1, 10 och 21 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 40 kap. 20 § ska lyda ”Begränsningar vid konkurs, ackord, skuldsanering, F-skuldsanering och nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 15 kap. 11 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 kap.

11 §

Om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska det belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned inte tas upp som intäkt.

24 kap.

27 §²

Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får ett bestämmande inflytande över ett annat företag upphör rätten att utnyttja det företags kvarstående negativa räntenetton.

Ett företag anses ha ett bestämmande inflytande över ett annat företag, om företagen efter ägarförändringen tillsammans utgör en koncern av sådant slag som anges i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Första stycket gäller inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som företaget med kvarstående negativa räntenetton redan före ägarförändringen. Första stycket gäller inte heller om *det avyttrade företaget har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.*

Första stycket gäller inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som företaget med kvarstående negativa räntenetton redan före ägarförändringen. Första stycket gäller inte heller om *–företaget med kvarstående negativa räntenetton vid ägarförändringen har försatts i*

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

² Senaste lydelse 2018:1206.

*resolution enligt lagen (2015:1016)
om resolution,*

*– Riksgäldskontoret har vidtagit en
resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 §
andra stycket 2 a, b eller d samma
lag som innefattar rätten att
utnyttja kvarstående negativa
räntenetton, och*

*– Europeiska kommissionen har
funnit att åtgärden är förenlig med
artikel 107 i fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt.*

37 kap.

22 §

Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 §.

*Bestämmelserna i 21 § gäller inte
heller om*

*– det överlåtande företaget vid
fusionen eller fissionen har försatts
i resolution enligt lagen
(2015:1016) om resolution,*

*– Riksgäldskontoret har vidtagit
en resolutionsåtgärd enligt 12 kap.
1 § andra stycket 2 a, b eller d
samma lag som innebär att
beloppsspärren inte ska tillämpas,
och*

*– Europeiska kommissionen har
funnit att åtgärden är förenlig med
artikel 107 i fördraget om
Europeiska unionens funktionssätt.*

26 a §³

Om det överlåtande företaget har kvarstående negativa räntenetton enligt 24 kap. 26 § från tidigare beskattningsår, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för de kvarstående negativa räntenettona bara om det övertagande företaget och det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen ingick i samma koncern på det sätt som anges i 24 kap. 27 § andra stycket

Om det överlåtande företaget har kvarstående negativa räntenetton enligt 24 kap. 26 § från tidigare beskattningsår, gäller 18 § i fråga om rätt till avdrag för de kvarstående negativa räntenettona bara om det övertagande företaget och det överlåtande företaget före fusionen eller fissionen ingick i samma koncern på det sätt som anges i 24 kap. 27 § andra stycket.

eller om det överlåtande företaget har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.

Sådan rätt till avdrag för kvarstående negativa räntenetton gäller också om

– det överlåtande företaget vid fusionen eller fissionen har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d samma lag som innefattar rätten till avdrag för kvarstående negativa räntenetton, och

– Europeiska kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

40 kap.

1 §⁴

I detta kapitel finns

- en huvudregel i 2 §,
- definitioner i 3–8 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott hos företag efter ägarförändringar i 9–19 §§,
 - bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs, ackord, skuldsanering och *F-skuldsanering* i 20 och 21 §§,
 - bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs, ackord, skuldsanering, *F-skuldsanering* och *nedskrivning av relevanta kapitalinstrument* utanför resolution i 20 och 21 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut i 22 §,
- bestämmelser om avdrag efter ombildningar i 23 §, och
- hänvisningar i 24 §.

10 §⁵

Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag inträder en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det

⁴ Senaste lydelse 2016:683.

⁵ Senaste lydelse 2016:683.

bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskotts-företaget redan före ägar-förändringen.

bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskotts-företaget redan före ägar-förändringen. *Beloppsspärren inträder inte heller om*

– underskotts-företaget vid ägarförändringen har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution,

– Riksgäldskontoret har vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d samma lag som innebär att beloppsspärren inte ska tillämpas, och

– Europeiska kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskotts-företaget.

21 §⁶

Om den skattskyldige eller ett svenskt handelsbolag som den skattskyldige är delägare i får ackord utan konkurs, skuldsanering eller F-skuldsanering, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de skulder i näringsverksamheten som fallit bort genom ackordet, skuldsaneringen eller F-skuldsaneringen.

Om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021.
 2. Lagen tillämpas första gången på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2020.

2 Ärendet och dess beredning

Finanskriskommittén lämnade i juni 2014 sitt slutbetänkande Resolution – En ny metod för att hantera banker i kris (SOU 2014:52). *Skatteverket* anförde i sitt remissvar över förslagen i betänkandet att Skatteverket inte hade några invändningar mot kommitténs förslag som sådana, men att det borde förtydligas vilka skatterättsliga anpassningar som krävs med anledning av det nya resolutionsförfarandet.

Den 1 februari 2016 trädde lagen (2015:1016) om resolution i kraft. Med anledning av att den nya lagen aktualiserar vissa ändringar i skattereglerna för företag har promemorian Vissa ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket (i det följande benämnd promemorian) tagits fram inom Finansdepartementet. Promemorian innehåller förslag på ändringar i inkomstskattelagen (1999:1229). En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (Fi2016/03015/S1).

I utkastet till lagrådsremiss behandlas promemorians lagförslag. En sammanfattning av utkastet finns i *bilaga X*. Utkastets lagförslag finns i *bilaga X*. En förteckning av remissinstanserna finns i *bilaga X*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (Fi2020/...)

3 Resolution

Lagen (2015:1016) om resolution bygger på krishanteringsdirektivet som antogs i maj 2014.¹ Genom lagen har ett nytt förfarande, resolution, införts för vissa finansiella företag som hamnat i kris. Resolution är ett särskilt förfarande under statlig kontroll för rekonstruktion eller avveckling av finansiell verksamhet som bedrivs av sådana företag och ett alternativ till konkurs när en sådan skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader.

Krishanteringsdirektivet föreskriver ett ramverk för resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag samt vissa andra företag som ingår i samma koncern som sådana företag. Krishanteringsdirektivet syftar dock inte bara till att ge möjligheter att rekonstruera eller avveckla verksamheten i ovan nämnda företag utan även till att undvika att enskilda företag hamnar i problem som kan framtvunga resolution. I direktivet finns därför bestämmelser om resolution, om förberedelser för ett sådant förfarande och om förebyggande tillsynsåtgärder.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EG, 2012/30/EU, och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Det grundläggande syftet med resolution är att rekonstruera eller avveckla finansiella företag som fallerar utan att det inträffar betydande störningar eller avbrott i samhällsviktig verksamhet. Ett annat syfte med regelverket är att tydligt markera att oönskade effekter av ett överdrivet risktagande inte kommer att bäras av staten. Marknadsdisciplinen ska upprätthållas. Ytterligare ett viktigt skäl för en reglering är att skydda medel och tillgångar som tillhör insättare, investerare och kunder.

En princip i hela resolutionsförfarandet är att ägarna ska bära förluster först och fullt ut, före borgenärskollektivet. Detta görs i syfte att behålla den prioritetsordning som hade tillämpats om företaget i stället hade försatts i konkurs.

Resolution är ett alternativ till konkurs eller likvidation. När ett företag försätts i resolution övergår kontrollen över företaget till Riksgäldskontoret, som är den svenska resolutionsmyndigheten. Ägarnas rösträtt på bolagsstämman övertas av myndigheten. Äganderätten till aktierna påverkas dock inte i detta skede. Beslut om resolution medför också andra rättsverkningar, till exempel utmättningsförbud mot företaget.

För att verksamheten ska kunna fortgå, och allvarliga störningar i det finansiella systemet ska undvikas, måste den antingen överföras till en finansiellt stark aktör eller så måste företaget rekonstrueras. För dessa ändamål finns fyra resolutionsverktyg:

- *Försäljningsverktyget* innebär att myndigheten kan sälja inkråm och aktier i företaget till en privat förvärvare.
- *Broinstitutswerktyget* innebär att myndigheten kan överföra inkråm eller aktier i företaget till ett tillfälligt broinstitut som kontrolleras av myndigheten.
- *Avskiljandeverktyget*, som bara får tillämpas i kombination med något annat verktyg, innebär att myndigheten kan överföra inkråm som inte lämpar sig för omedelbar försäljning till ett tillgångsförvaltningsbolag som ska avveckla verksamheten över tid.
- *Skuldnedskrivningsverktyget* innebär att myndigheten kan skriva ned skulder i företaget och konvertera skulder till aktier.

Det finns även en del andra åtgärder som får vidtas enligt resolutionsregelverket. En åtgärd som får vidtas i resolution är att ändra avtalsvillkoren i befintliga skulder som inte är säkerställda. Syftet är främst att snabbt stärka företagets likviditet för att säkra en långsiktig lösning. Det som får ändras är löptiden, räntans storlek eller räntans förfallodag. En annan åtgärd i resolution är beslut om att företaget inte ska fullgöra betalning eller leverans enligt ingånget avtal. Ett sådant beslut får bara gälla under en viss begränsad tid. Myndigheten får även under en begränsad tid förbjuda en borgenär att ta i anspråk säkerheter i företagets tillgångar eller en avtalspart att utöva rättigheter som följer av avtalet. Därutöver har Riksgäldskontoret även vissa befogenheter som bara får utövas i samband med ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd, exempelvis att förbjuda aktieägarna att förvärva fler aktier, att säga upp avtal, att avnotera företaget eller att handelsstoppa utgivna finansiella instrument.

Riksgäldskontoret kan i stor utsträckning välja mellan de olika verktygen och åtgärderna utifrån bedömningen av vad som är bäst för att uppnå ändamålen med resolutionen.

Sverige har också valt att införa regler om de så kallade statliga stabiliseringsverktygen. De statliga stabiliseringsverktygen innebär att staten antingen kan skjuta till kapital eller tillfälligt ta över ägandet i ett företag. Genom verktyget för tillfälligt offentligt ägande kan regeringen besluta att tillfälligt ta över ägandet av ett företag i resolution genom att göra en eller flera överföringar av aktier till staten eller ett av staten helägt bolag.

Utänför resolution kan tillsynsmyndigheten, vilket är Finansinspektionen, som en krisavvärjande åtgärd besluta om nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument, det vill säga de kapitalinstrument (primärkapital och supplementärkapital) som utöver kärnprimärkapital används av banker och andra finansiella företag för kapitaltäckningsändamål. Huvudsyftet med en nedskrivning eller konvertering utanför resolution är att avhjälpa att företaget fallerar eller förhindra att det sannolikt kommer att falla och därmed också att undvika resolution.

4 Förslag till ändringar i skattelagstiftningen med anledning av resolution

4.1 Principiella utgångspunkter för skatteeffekter i resolution

<p>Utkastets bedömning: Den principiella utgångspunkten bör vara att åtgärder som vidtas i resolution inte bör föranleda skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet.</p>

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: *Skatteverket* avstyrker förslagen i promemorian med hänvisning till att de föreslagna reglerna innebär skattemässig särbehandling av vissa företag i en specifik bransch och går i motsatt riktning mot önskemålen om enkla och framför allt enhetliga regler. De motiv till dessa avsteg som anges i promemorian är enligt Skatteverkets mening inte tillräckliga för att motivera de stora avvikelser som regelutformningen innebär. *Förvaltningsrätten i Stockholm* tillstyrker förslagen i sin helhet och anger att de framstår som väl avvägda. *Svenska Bankföreningen*, till vars yttrande *Svenskt Näringsliv* och *Näringslivets skattedelegation* har anslutit sig, instämmer i promemorians allmänna konstaterande att skatteregler inte får utgöra en belastning som försvårar ett resolutionsförfarande för finansiella institut i kris. *Riksgäldskontoret* instämmer i den principiella utgångspunkten att åtgärder som vidtas i resolution inte bör föranleda skatteeffekter som minskar möjligheten till

en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. De skatterättsliga reglerna bör enligt Riksgäldskontoret vara neutrala såvitt avser att valet av resolutionsverktyg inte ska styras av skatterättsliga överväganden utan av hur resolutionsändamålen uppnås på bästa sätt. *Sveriges Riksbank* betonar vikten av att skattereglerna utformas så att det om möjligt råder neutralitet mellan olika resolutionsåtgärder. Riksbanken är inte övertygad om att förslagen i allt väsentligt uppnår skatteneutralitet i valet av resolutionsverktyg och anser att den aspekten kan behöva ytterligare belysning.

Skälen för utkastets bedömning: Resolution innebär ett potentiellt vittgående ingrepp i ägarnas och borgenärernas rättigheter, vilket har ansetts befogat med tanke på det övergripande behovet av att skydda den finansiella stabiliteten och skattebetalarna (prop. 2015/16:5 s. 175 och s. 615). Att resolution är ett allvarligt ingrepp framgår inte minst av de omfattande åtgärder som ska vidtas för att förhindra att företag hamnar i ett resolutionsförfarande. Utgångspunkten för de åtgärder som införts i samband med genomförandet av krishanteringsdirektivet har varit att stärka möjligheterna för att kunna rekonstruera och avveckla institut och finansiella koncerner på ett ordnat sätt, dvs. utan spridningseffekter och med bevarandet av kritiska verksamheter, och så att ägare och borgenärer bär kostnaderna för detta i stället för skattebetalarna. Därigenom stärks marknadsdisciplinen, vilket bidrar till att främja ett sunt risktagande. Ett sunt risktagande minskar i sin tur riskerna för framtida finansiella kriser (prop. 2015/16:5 s. 766). Ett syfte är också att statens kostnader för krishantering ska minska. Förekomsten av ett heltäckande system för hantering av finansiella företag i kris minskar i sig riskerna i det finansiella systemet och minskar därmed även risken för att resolution ska behöva tillgripas.

Syftet med resolution är att minimera samhällsskadliga effekter av att banker och andra finansiella företag fallerar. Med hänsyn till det allvarliga läge som har uppstått när resolution måste tillgripas finns det anledning att vara försiktig med skatteanspråk på företaget i resolution. Krav på skattebetalningar riskerar att ytterligare förvärra situationen och därmed också försvåra en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. Med hänsyn till att ägarkollektivet i första hand ska svara ekonomiskt för den uppkomna situationen finns det dock inte samma anledning att mildra eventuella skatteeffekter för ägare, företagsledning och borgenärer.

Den principiella utgångspunkten bör mot denna bakgrund vara att åtgärder som vidtas under den tid som ett företag är försatt i resolution inte bör föranleda skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet eller annars ökar risken för betydande störningar i samhällsviktig verksamhet.

Skatteverket anför att de föreslagna reglerna innebär skattemässig särbehandling av vissa företag i en specifik bransch och att de motiv som anges i promemorian till varför det finns skäl att göra avsteg inte är tillräckliga för att motivera de stora avvikelser som regelutformningen innebär.

Inledande av resolution är ett alternativ till konkurs och likvidation. En betydande skillnad mellan dessa förfaranden är emellertid att resolutionsförfarandet syftar till att säkra fortlevnaden av systemviktiga funktioner. Sådana funktioner ska alltså inte avvecklas. Eftersom målet är att verk-

samheten ska fortleva är det rimligt att, i den mån det är lämpligt, föreskriva en skattemässig kontinuitet för de åtgärder som vidtas i resolution.

Sveriges Riksbank påpekar att större tydlighet vid utformningen av regelverket skulle undanröja risken för exempelvis tvister och skattekrav i efterhand samt gagna myndigheternas möjligheter att fatta snabba och välavvägda beslut i samband med resolution, vilket kan vara avgörande för att säkerställa stabiliteten i det finansiella systemet.

Det är viktigt att regelverket utformas på ett så tydligt sätt som möjligt. Vid utformningen av reglerna måste det dock även beaktas att resolutionsregelverket är komplext och de skatterättsliga konsekvenserna är svåröverblickbara.

4.2 Underskottsavdrag

4.2.1 Lex Kockum

Utkastets bedömning: Det bör inte med anledning av resolutionsregelverket införas något undantag från reglerna om begränsning av underskottsavdrag vid överlåtelse av huvudsaklig del av näringsverksamheten till staten, kommun eller region.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: *Sveriges Riksbank* anser att det av promemorian inte framgår vad tillämpningen av Lex Kockum skulle innebära om man som resolutionsåtgärd skulle vilja avskilja en stor mängd dåliga krediter, men behålla insättningarna i det befintliga bolaget. Det framgår inte heller om det innebär någon skattemässig skillnad om aktierna i broinstitutet till övervägande del ägs av privata aktörer eller staten. *Riksgäldskontoret* anger att broinstitut kommer att ägas och kontrolleras av resolutionsmyndigheten och om en huvudsaklig del av verksamheten överförs till broinstitutet kommer således Lex Kockum att aktualiseras. När målen med broinstitutet har uppnåtts ska detta antingen avvecklas eller säljas. Om broinstitutet säljs till en privat aktör föreligger det, genom den tidigare tillämpningen av Lex Kockum, en skillnad i skattemässig behandling av företaget i resolution i denna situation jämfört med om den huvudsakliga delen av verksamheten i stället överläts direkt till en privat aktör med tillämpning av försäljningsverktyget genom en inkråmsöverlåtelse.

Skälen för utkastets bedömning: I 14 kap. 17 och 18 §§ inkomstskattelagen, förkortad IL, finns bestämmelser om begränsning av avdrag för underskott när den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts till staten, en region eller en kommun eller till ett bolag som till övervägande del innehas av ett sådant organ. Bestämmelserna brukar kallas för Lex Kockum på grund av att de infördes i samband med att staten övertog Kockum AB:s varvsrörelse. När staten tog över ansvaret för verksamhetens skulder ansågs det orimligt att det kvarvarande bolaget skulle få dra av underskott som härrörde sig från tiden innan överlåtelsen. Skatteutskottet uttalade i sitt betänkande (bet. 1979/80:SkU13 s.14) att med huvudsaklig del av verksamheten avses 80 procent eller mer.

Lex Kockum innebär att underskott i det avyttrande företaget inte får dras av följande år. Om en huvudsaklig del av verksamheten i ett

finansiellt företag i kris, genom till exempel broinstitutsvetktyget eller försäljningsvetktyget, förs över till ett statligt företag ska företaget i resolution och vad som finns kvar däri normalt sett avvecklas genom konkurs eller likvidation. I och med att den huvudsakliga delen av verksamheten har lämnat företaget kan den mindre kvarvarande delen inte anses vara av sådan betydelse för samhällsekonomin eller den finansiella stabiliteten att den bör föranleda särskild behandling. Det bör därför inte införas något undantag från bestämmelserna om begränsning av avdrag för underskott i 14 kap. 17 och 18 §§ IL med anledning av resolution.

Som *Riksgäldskontoret* gör gällande kommer Lex Kockum aktualiseras när överlåtelsen till broinstitutet äger rum, det vill säga, vid en överlåtelse till ett aktiefbolag som helt eller delvis ägs av staten. Det underskott som träffas av Lex Kockum är dock underskottet i företaget i resolution och inte för broinstitutet. Om inkråmet i stället säljs direkt till en privat aktör träffas det aktuella underskottet inte av Lex Kockum. Den nämnda skillnaden mellan de olika vetktygen är motiverad utifrån syftet med bestämmelsen.

Det är en allmän utgångspunkt i krishanteringsdirektivet att den del av ett företag i resolution som inte blir föremål för någon resolutionsåtgärd ska – som huvudregel relativt omgående – försättas i konkurs (se prop. 2015/16:5 s. 534). Att, som *Sveriges Riksbank* skriver, bryta ut dåliga krediter från bolaget och behålla insättningar i bolaget skulle strida mot grundtankarna bakom resolutionsregelverket.

Sveriges Riksbank anför vidare att det av promemorian inte framgår varför Lex Kockum inte gäller sparbanker. De aktuella bestämmelserna har sedan de infördes endast tillämpats på aktiefbolag och ekonomiska föreningar och således inte när det rör sig om sparbanker (bet. 1979/80:SkU13). Frågan om Lex Kockum borde utvidgas till att gälla även andra än aktiefbolag eller ekonomiska föreningar ligger utanför detta lagstiftningsärende.

4.2.2 Beloppsspärren

Utkastets förslag: Vid en ägarförändring som sker när ett företag har försatts i resolution ska tidigare års underskott inte begränsas av beloppsspärren.

Utkastets bedömning: Vid en ägarförändring som sker på grund av åtgärder utanför resolution bör det inte tillämpas några särskilda undantag från de nuvarande begränsningsreglerna för tidigare års underskott.

Resolution bör inte likställas med konkurs vid tillämpning av reglerna om tidigare års underskott.

Promemorian s bedömning och förslag överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Skatteverket* avstyrker förslaget och menar att det i vissa fall kan innebära att staten i stället för ägarna kommer att få stå för en del av företagens förluster genom minskad framtida beskattning. *Lunds universitet* har inget att invända mot

förslagen men saknar tillräckligt underlag i promemorian för hur en avvägning bör ske för att målen med resolutionsförfarandet ska optimeras på mest effektivt sätt. Givet antagandet i promemorian att resolution kommer att ske endast i undantagsfall har Lunds universitet inget att invända mot förslagen. Enligt *Riksgäldskontoret* kan det ifrågasättas om risken för enbart skattebetingade transaktioner är stor med tanke på att det är resolutionsmyndigheten som kontrollerar vilka transaktioner som kommer att genomföras. Även *Svenska Bankföreningen* anför att risken för skatteundandraganden hos finansiella företag vilka omfattas av omfattande tillsyn och reglering, inklusive det omfattande regelverket för resolution, inte torde vara särskilt stor.

Skälen för utkastets förslag och bedömning: Regler om tidigare års underskott finns i 40 kap. IL. Kapitlet är uppbyggt med en huvudregel och efterföljande undantag från denna huvudregel. Huvudregeln innebär att underskott från tidigare år ska dras av senare år. Det är således fråga om en rullning av underskott som har uppkommit under ett år till det nästföljande året eller de nästföljande åren för att användas mot eventuella överskott under dessa år. Möjligheten till rullning är som huvudregel i princip obegränsad i såväl tiden som till beloppet.

Därutöver finns det i 35 kap. IL regler som medger att företag i en specifik koncerngemenskap kan åstadkomma en skatterättslig utjämning av resultaten mellan företagen genom så kallade koncernbidrag. Koncernbidrag innebär kortfattat att givaren får göra avdrag motsvarande bidragets storlek medan mottagaren tar upp bidraget såsom en skattepliktig intäkt och på detta sätt kan resultaten hos de enskilda företagen utjämnas.

Rätten till avdrag för tidigare års underskott begränsas genom regler som inträder vid vissa ägarförändringar. Begränsningarna sker i dessa fall i form av två olika spärrar, nämligen beloppsspärren och koncernbidragsspärren. Bestämmelser som anger innebörden av beloppsspärren och koncernbidragsspärren finns i 40 kap. 15–19 §§ IL.

För att spärrarna ska bli tillämpliga krävs det att det har skett vissa former av ägarförändringar. Bestämmelser om ägarförändringar finns i 40 kap. 10–14 §§ IL. Med en ägarförändring avses exempelvis att någon annan får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag, vilket bl.a. avser ett företag som hade ett underskott det föregående beskattningsåret (40 kap. 4 § IL). Med bestämmande inflytande avses att det uppkommer ett koncernförhållande enligt associationsrätten, till exempel att ägandet uppgår till mer än 50 procent av rösterna i företaget. Definitionen utgår ifrån att det ska vara ett företag som äger ett annat företag, men spärrarnas räckvidd har utsträckts även till andra ägarförhållanden.

Beloppsspärren inträder bl.a. när det bestämmande inflytandet erhålls av ett företag, en fysisk person, ett dödsbo, en utländsk juridisk person eller ett handelsbolag med sådana delägare. Det gäller även om sådana personer gjort förvärv genom ett företag som de äger, direkt eller indirekt. Beloppsspärren gäller inte om det företag som får det bestämmande inflytandet redan före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

Beloppsspärren innebär att underskottsföretaget bara får behålla underskott som uppgår till dubbla köpeskillingen för att förvärva det bestämmande inflytandet (40 kap. 15–16 §§ IL). Utgiften för förvärvet ska minskas med kapitaltillskott som har lämnats till underskottsföretaget eller

till ett annat företag i samma koncern under en tvåårsperiod före ägarförändringen. Detsamma gäller kapitaltillskott som i sig har medfört ägarförändringen.

Ägarförändring vid resolution

Själva beslutet om att försätta ett företag i resolution innebär bland annat att Riksgäldskontoret tar över ägarnas rösträtt vid bolagsstämman. En myndighet är inte ett företag enligt 40 kap. inkomstskattelagen. Det innebär att kontrolltagandet i sig inte utgör en sådan ägarförändring som innebär att belopps- eller koncernbidragsspärren inträder (se även avsnitt 4.2.3).

Vid en avyttring av aktierna i ett företag i resolution kommer spärren för befintligt underskott att aktualiseras. Eftersom syftet med en försäljning i första hand är att hitta en långsiktig ägare som kan säkerställa den fortsatta driften av det fallerande finansiella företaget torde det i princip alltid vara fråga om en ägarförändring. Förvärv av en kontrollpost av den storleken att ett reellt ägarinflytande kan säkerställas kommer sannolikt alltid att innebära förvärv av det bestämmande inflytandet.

En ägarförändring kan uppkomma vid användning av såväl försäljningsverktyget som broinstitutetsverktyget. Det är även teoretiskt möjligt att användandet av skuldnedskrivningsverktyget genom konvertering av skulder till aktier kan innebära en ägarförändring, om konverteringen är tillräckligt omfattande. Konvertering av vissa skulder, så kallade relevanta kapitalinstrument, till aktier kan enligt lagen om resolution även ske utanför resolution som en förebyggande åtgärd. För ett företag som försatts i resolution finns det även möjlighet för staten att tillfälligt föra över ägandet av företaget till ett statligt bolag genom de statliga stabiliseringsverktygen (verktyget för tillfälligt offentligt ägande).

Tillämpning av beloppsspärren

Åtgärder som vidtas i resolution syftar till att hitta en lösning som innebär att verksamheten kan fortgå med minsta möjliga störningar i ekonomin som helhet (se avsnitt 4.1). Ett företag som försatts i resolution kan vara i en sådan finansiell situation att det inte går att sätta ett positivt värde på företaget. Om köpeskillingen för aktierna är noll innebär beloppsspärren att hela underskottet försvinner i samband med förvärvet. I promemorian föreslås ett undantag från beloppsspärren för att inte försämra möjligheterna att hitta en långsiktig lösning på resolutionsförfarandet.

En viktig princip i resolution är att behålla prioriteringsordningen och en avgörande del av detta är principen om att ägarna ska bära förluster först och fullt ut. *Skatteverket* påpekar att en ordning där företagets underskott inte reduceras i situationer där andra företags underskott ska reduceras i vissa fall kan komma att innebära att staten i stället kommer att stå för en del av dessa förluster genom minskad framtida beskattning. *Lunds universitet* anför att om beloppsspärren i underskottsavdragsreglerna inte kommer att gälla vid överlåtelser av aktier i samband med resolution, kan det, i vart fall teoretiskt, innebära att en köpare är beredd att betala mer för aktierna än annars och att en större del av underskottet kan dras av. Därmed minskar ägarnas ekonomiska skada på bekostnad av kollektivet skattebetalare.

Ett undantag från beloppsspärren skulle kunna innebära ett avsteg från prioriteringsordningen i de fall resolutionsmyndigheten väljer att tillämpa en åtgärd för ett företag i resolution som innebär en ägarförändring. Som framgår ovan och av avsnitt 4.1 bör ägarna i första hand svara för den uppkomna situationen. Det bör dock beaktas att syftet med resolution är att antingen rekonstruera företaget eller att överföra delar av dess systemviktiga verksamhet till en aktör som kan driva den vidare (prop. 2015/16:5 s. 442). Ett undantag från beloppsspärren skulle således underlätta resolutionsförfarandet och bidra till möjligheten att ett förfarande får en framgångsrik utgång.

Vid bedömningen av om det bör införas ett undantag från beloppsspärren bör det även beaktas att det främsta skälet till att det finns avdragsbegränsningar för underskotts företag vid förluster i samband med ägarförändringar är att det anses oacceptabelt man ska kunna ”handla med förluster”. Vidare bör systemet för förlustutjämning vara neutralt med avseende på ägarförändringar (prop. 1993/94:50 s. 260). Med hänsyn till beloppsspärrens mekaniska utformning, resolutionsförfarandets strikta ramverk och att resolutionsmyndigheten kontrollerar vilka transaktioner som kommer att genomföras görs bedömningen att det inte bör finnas någon risk för att resolutionsregelverket kan användas som ett medel för skatteplanering med förlustbolag. *Riksgäldskontoret* och *Svenska Bankföreningen* för fram liknande synpunkter.

Sammantaget görs bedömningen att skälen för att införa ett undantag från beloppsspärren väger tyngre än de skäl som talar emot ett sådant undantag, när det rör sig om ägarförändringar inom ramen för ett resolutionsförfarande. Det föreslås således, i likhet med promemorian, att ett sådant undantag införs.

Vid en ägarförändring på grund av åtgärder utanför resolution, dvs. för företag som inte försatts i resolution, bör det dock inte införas något särskilt undantag från beloppsspärren. Som en åtgärd för att förhindra att ett företag riskerar att försättas i resolution kan relevanta kapitalinstrument konverteras till aktier utanför resolution i den omfattningen att det sker en ägarförändring. I dessa fall finns det dock normalt ett anskaffningsvärde för aktierna samt ett underskott som får behållas, vilket antingen motsvarar de kapitalinstrument som skrivs ned eller har sin grund i den värdering av företaget som ska göras innan konvertering får ske.

Resolution ska inte likställas med konkurs

I 40 kap. 20 § IL anges att om den skattskyldige är eller har varit försatt i konkurs, får underskott som uppkommit före konkursen inte dras av. Om konkursen läggs ned på grund av att borgenärerna har fått full betalning, ska avdrag göras för underskott som på grund av konkursen inte har kunnat dras av tidigare.

Till skillnad från konkurs så finns en uttalad målsättning att verksamheten i företaget under resolution ska kunna fortgå som normalt och befintliga underskott bör få behållas och utnyttjas under resolutions-tiden. Resolution ska därför inte likställas med konkurs vid tillämpningen av 40 kap. 20 § IL.

Lagförslaget

Förslaget föranleder ändringar i 40 kap. 10 § IL.

4.2.3 Koncernbidragsspärren

Utkastets bedömning: Vid en ägarförändring i resolution bör koncernbidragsspärren tillämpas.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Riksgälden* anför att koncernbidragsspärren föreslås gälla även om den nye ägaren är ett statligt ägt broinstitut. Vid överlåtelse av kritisk verksamhet till ett statligt ägt broinstitut är det inte fråga om en skattebetingad ägarförändring. Det bör analyseras om koncernbidragsspärren kan göra det mer kostsamt för ett broinstitut att rekonstruera den övertagna verksamheten. Om så är fallet bör ett undantag övervägas.

Skälen för utkastets bedömning: Bestämmelser om koncernbidragsspärren finns i 40 kap. 15–18 §§ IL. För att koncernbidragsspärren ska bli tillämplig krävs det att det har skett vissa former av ägarförändringar. Bestämmelser om ägarförändringar finns i 40 kap. 10–14 § IL. Med en ägarförändring avses exempelvis att någon annan får det bestämmande inflytandet över ett underskotts företag, vilket bl.a. avser ett företag som hade ett underskott det föregående beskattningsåret (40 kap. 4 § IL). Med bestämmande inflytande avses att det uppkommer ett koncernförhållande enligt associationsrätten, till exempel att ägandet uppgår till mer än 50 procent av rösterna i företaget. Definitionen utgår ifrån att det ska vara ett företag som äger ett annat företag, men bl.a. koncernbidragsspärrens räckvidd har utsträckts även till andra ägarförhållanden.

Koncernbidragsspärren inträder bara när det är ett företag som får bestämmande inflytande över underskotts företaget, eller om ett underskotts företag eller ett moderföretag till ett underskotts företag får bestämmande inflytande över ett annat företag.

Koncernbidragsspärren innebär inte något hinder för underskotts företag att ge eller ta emot koncernbidrag, utan reglerar i stället möjligheten för företaget att dra av spärrat underskott mot vissa mottagna koncernbidrag. Belopp som inte har kunnat dras av ska dras av det följande beskattningsåret, om det inte finns någon begränsning då. Koncernbidragsspärren gäller till och med det femte beskattningsåret efter det beskattningsår då spärren inträdde. Den tillämpas bara på det underskott som kvarstår efter tillämpning av beloppsspärren. Underskott från tidigare år får dock dras av mot koncernbidrag från företag som ingick i samma koncern som underskotts företaget redan före ägarförändringen. I en sådan situation inträder således inte koncernbidragsspärren.

Koncernbidragsspärren hindrar att underskott utnyttjas omedelbart mot vissa koncernbidrag vid en ägarförändring. Den innebär således endast att ett fullständigt utnyttjande av underskotten skjuts på framtiden och medför inte, som beloppsspärren, en definitiv begränsning av möjligheten att utnyttja tidigare års underskott. För att inte befintliga underskott ska få alltför stor betydelse vid bedömningen av ett förvärv av ett företag i

resolution är bedömningen i promemorian att koncernbidragsspärren bör tillämpas även i dessa fall.

Med tanke på att det är resolutionsmyndigheten som kontrollerar vilka transaktioner som kommer att genomföras kan det enligt *Riksgäldskontoret* ifrågasättas om risken för enbart skattebetingade transaktioner i en resolution är stor. Vid överlåtelse av en kritisk verksamhet till ett statligt ägt broinstitut är det inte fråga om en skattebetingad ägarförändring. Riksgäldskontoret anser att det bör analyseras om koncernbidragsspärren kan göra det mer kostsamt för ett broinstitut att rekonstruera den övertagande verksamheten och i sådant fall bör ett undantag övervägas.

Som ovan anges innebär koncernbidragsspärren att ett fullständigt utnyttjande av underskotten skjuts på framtiden och innebär inte att vissa underskott faller bort. Värdet av underskotten finns således kvar för bolaget i och med undantaget från beloppsspärren. Ett undantag från koncernbidragsspärren kan därför inte motiveras utifrån syftet att undvika onödig värdeförstörelse. Ett undantag från koncernbidragsspärren skulle i stället kunna verka värdehöjande, i och med att underskotten i så fall omedelbart kan användas i (den nya) koncernen. Underskotten skulle därmed kunna ges ett ekonomiskt värde för hela koncernen. Det bör vidare påpekas att om ägarförändringen föranleds av att företaget i resolution har överlåtits till ett statligt ägt broinstitut innebär koncernbidragsspärren endast att underskottet inte får utnyttjas mot koncernbidrag från broinstitutet. Om verksamheten visar överskott kommande år kan underskottet utnyttjas mot det överskottet, även under pågående resolution. I likhet med bedömningen i promemorian bör det således inte införas ett undantag från koncernbidragsspärren.

4.2.4 Kvarstående underskott vid fusion och fission

Utkastets förslag: Om ett företag som är försatt i resolution är det överlåtande företaget i en kvalificerad fusion eller fission, ska kvarstående underskott inte begränsas av beloppsspärren.

Promemorians förslag överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har haft något att invända mot förslaget.

Skälen för utkastets förslag: Bestämmelser om beskattningen vid fusion och fission finns i 37 kap. IL. Med fusion avses att ett företags samtliga tillgångar och skulder tas över av ett annat företag varpå det överlåtande företaget upplöses, 37 kap. 3 § IL. Med fission avses i stället att det överlåtande företags tillgångar och skulder tas över av två eller flera andra företag, 37 kap. 5 § IL.

Om vissa villkor som anges i 37 kap. 11–15 §§ IL är uppfyllda anses fusionen eller fissionen som kvalificerad. Det övertagande företaget ska då i princip inträda i det överlåtande företags skattemässiga situation. Bestämmelser om hur det ska gå till finns i 37 kap. 17–29 §§ IL.

I 37 kap. 21–26 §§ IL finns regler om hur befintligt underskott ska hanteras. Av dessa regler framgår att kvarstående underskott hos det överlåtande företaget ska begränsas av beloppsspärren enligt reglerna i 40 kap.

IL. Med kvarstående underskott avses det överlåtande företags underskott som kvarstår från beskattningsår före fusions- eller fissionsåret.

I promemorian föreslås ett undantag från beloppsspärren om en överlåtelse som sker i ett resolutionsförfarande, med stöd av till exempel försäljningsverktyget, genomförs på ett sådant sätt att den utgör en kvalificerad fusion eller fission enligt inkomstskattelagens regler. Om ett företag i resolution är det överlåtande företaget bör underskottet således inte begränsas av beloppsspärren.

Syftet med förslaget är att möjligheterna att hitta en långsiktig lösning på resolutionsförfarandet inte ska försämrats. Med hänsyn till detta görs bedömningen, i likhet med bedömningen i promemorian, att kvarstående underskott inte bör begränsas av beloppsspärren när ett företag som är försatt i resolution är det överlåtande företaget i en kvalificerad fusion eller fission.

Lagförslaget

Förslaget föranleder ändringar i 37 kap. 22 § IL.

4.3 Kommissionens granskning av vissa stödåtgärder

Utkastets förslag: Undantag från beloppsspärren vid resolution, som innebär att tidigare års underskott inte ska begränsas vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission, bör endast gälla om kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med reglerna om statligt stöd i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detsamma gäller undantaget från begränsning av rätten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto vid ägarförändringar eller vid fusion eller fission.

Promemorians bedömning överensstämmer inte med utkastets. I promemorian saknades en bedömning av förslagets förhållande till EU:s statsstödsregler.

Remissinstanserna: *Skatteverket* saknar en analys av förslagets förhållande till EU:s statsstödsregler mot bakgrund av att delar av förslagen innebär en ur ett skatteperspektiv förmånlig behandling av vissa företag.

Skälen för utkastets bedömning och förslag: Artikel 107.1 EUF-fördraget innehåller ett generellt förbud mot statligt stöd. I artikeln anges att, om inte annat föreskrivs i fördragen, stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Åtgärder som uppfyller kriterierna i artikel 107.1 ska enligt artikel 108.3 anmälas av medlemsstaten för att förhandsgranskas och godkännas av Europeiska kommissionen. Medlemsstaten får inte genomföra åtgärden innan kommissionen bedömt om åtgärden är förenlig med fördraget.

Lagen om resolution, som är ett genomförande av krishanteringsdirektivet, är en selektiv lagstiftning som kan tillämpas som ett alternativ till konkurs för kreditinstitut och värdepappersföretag med osunda finanser om en konkurs skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader. Lagen ger resolutionsmyndigheten rätt att använda sig av vissa resolutionsåtgärder och använda sig av resolutionsverktyg (12 kap. 1 § lagen om resolution). Med hänsyn till att skattemedel kan komma att användas för åtgärder som enbart kan genomföras för kreditinstitut och värdepappersföretag, kan det vara fråga om en selektiv åtgärd som kan utgöra statligt stöd i EU-rättslig mening.

Enligt 12 § lagen (2013:388) om tillämpning av Europeiska unionens statsstödsregler ska den som avser att vidta eller ändra stödåtgärder som Europeiska kommissionen enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget underrättas om, lämna upplysningar om åtgärderna till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Beloppsspärren

I avsnitt 4.2.2 föreslås att det vid en ägarförändring som sker när ett företag har försatts i resolution ska införas undantag från beloppsspärren i 40 kap. inkomstskattelagen, vilket innebär att tidigare års underskott inte ska begränsas. Det föreslås vidare i avsnitt 4.2.4. att om ett företag som är försatt i resolution är det överlåtande företaget i en kvalificerad fusion eller fission, ska kvarstående underskott inte begränsas av beloppsspärren i 37 kap. samma lag.

Ett undantag från beloppsspärren kan innefattas som en del av de åtgärder som resolutionsmyndigheten vidtar om institutet försätts i resolution. Resolutionsmyndigheten, dvs. Riksgäldskontoret, bör därför lämna upplysningar om den aktuella åtgärden till regeringen för vidare hantering med EU-kommissionen. I det fall kommissionen slutgiltigt godkänner stödåtgärden ska tidigare års underskott inte begränsas av beloppsspärren inom ramen för det aktuella resolutionsförfarandet. Det kommer således att ske en bedömning i varje enskilt fall om åtgärden anses vara en godkänd stödåtgärd eller inte. Något generellt undantag från beloppsspärren bör därför inte införas. I stället bör det införas en bestämmelse som anger att beloppsspärren inte ska inträda om underskottsföretaget vid ägarförändringen har försatts i resolution enligt lagen om resolution och om Riksgäldskontoret har använt sig av försäljningsverktyget, broinstitutetsverktyget eller skuldnedskrivningsverktyget (12 kap. 1 § andra punkter a, b eller d lagen om resolution) och resolutionsåtgärden innebär att beloppsspärren inte ska tillämpas. Som ytterligare förutsättning bör gälla att kommissionen har funnit åtgärden är förenlig med reglerna om statligt stöd i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Avdrag för kvarstående negativt räntenetto

I 24 kap. 27 § IL anges att vid ägarförändringar som innebär att ett företag får ett bestämmande inflytande över ett annat företag upphör rätten att utnyttja det företags kvarstående negativa räntenetton. Av tredje stycket framgår dock att detta inte gäller om det avyttrade företaget har försatts i resolution enligt lagen om resolution. För att inte försvåra en framgångsrik

utgång av ett resolutionsförfarande bedömdes det således vid införandet av bestämmelsen vara lämpligt att de föreslagna begränsningarna vid ägarförändringar inte ska gälla om företaget har försatts i resolution enligt lagen om resolution (prop. 2017/18:245 s. 135).

Regeringen ansåg vidare att det inte fanns sakliga skäl att behandla en kvalificerad fusion där det överlåtande företaget har kvarstående negativa räntenetton på ett annat sätt jämfört med ett förvärv av ett företag med kvarstående negativa räntenetton (37 kap. 26 a § IL). På motsvarande sätt som för ägarförändringar föreslogs därför att rätten att använda kvarstående negativa räntenetton i det överlåtande företaget som huvudregel ska upphöra vid kvalificerade fusioner och fissioner, men att undantag ska göras om det överlåtande företaget är försatt i resolution enligt lagen om resolution (prop. 2017/18:245 s. 136).

Eftersom möjligheten att kunna utnyttja ett företags kvarstående negativa räntenetton är kopplad till en ägarförändring kan den på ett motsvarande sätt som gäller för ett undantag från beloppsspärren innefattas som en del av de åtgärder som resolutionsmyndigheten vidtar om institutet försätts i resolution. Som framgår av avsnitt 4.2.2 är det till exempel aktuellt vid tillämpning av försäljningsverktyget. Resolutionsmyndigheten bör därför även avseende en åtgärd som rör kvarstående negativa räntenetton lämna upplysningar om den aktuella åtgärden till regeringen för vidare hantering med kommissionen.

I likhet med vad som sägs ovan bör det införas en bestämmelse som anger att rätten att utnyttja ett företags kvarstående negativa räntenetto inte ska begränsas om kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med reglerna om statligt stöd i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Detta gäller således i det fall det sker en ägarförändring som innebär att ett företag får ett bestämmande inflytande över ett annat företag. Motsvarande ska gälla om det överlåtande företaget vid en fusion eller fission har försatts i resolution.

Uppgift om kommissionens godkännande ska lämnas till Skatteverket

Det är Skatteverket som fastställer att avdrag får göras för underskott som kvarstår från det föregående beskattningsåret samt tillämpar bestämmelsen om begränsningar av möjligheten att utnyttja kvarstående negativt räntenetto.

Av 31 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) följer att den deklarationsskyldige ska lämna de övriga uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta riktiga beslut om slutlig skatt och beslut om pensionsgrundande inkomst. Detta inbegriper bl.a. information om att kommissionen har funnit att åtgärden, som innefattar undantag från beloppsspärren respektive rätten att utnyttja negativa räntenetton, är förenlig med reglerna om statligt stöd.

En skillnad mellan behandlingen av underskott och kvarstående negativa räntenetton är att de förra fastställs årligen medan de senare fastställs först när de nyttjas. I förhållande till en ägarförändring för ett företag som är försatt i resolution innebär det att uppgift om kommissionens godkännande normalt ska lämnas vid olika tillfällen. Ett företag som ska undantas från tillämpningen av beloppsspärren ska därmed lämna uppgift om kommissionens godkännande med den

deklaration som avser det beskattningsår då ägarförändringen skett. Ett företag som ska få behålla kvarstående negativa räntenetton trots att det genomgått en ägarförändring, ska däremot lämna uppgift om godkännandet först i samband med den deklaration där företaget yrkar avdrag för kvarstående negativt räntenetto som annars skulle ha bortfallit i samband med ägarförändringen.

Lagförslaget

Förslaget föranleder ändringar i 24 kap. 27 §, 37 kap. 22 och 26 a §§ samt 40 kap. 10 § IL.

4.4 Nedskrivning av skulder

4.4.1 Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution

Utkastets förslag: En nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution ska likställas med ackord och medföra att befintligt underskott minskas i motsvarande utsträckning. I en sådan situation ska det belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned inte tas upp som intäkt.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med utkastets. I promemorian förslags dock inte att intäkt till följd av en nedskriven skuld inte ska tas upp till beskattning om den skattskyldige får nedskrivning utanför resolution.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget. *Svenska Bankföreningen* anser att det tydligare bör anges vilka instrument som begreppet ”relevanta kapitalinstrument” ska omfatta. Enligt Bankföreningen bör den i promemorian föreslagna regeln i 40 kap. 21 a § snävas in och endast omfatta nedskrivning av sådana skuldinstrument som inte får ingå i kapitalbasen enligt kapitaltäckningsregelverket och som därför fortfarande föranleder rätt till ränteavdrag för bankerna.

Skälen för utkastets förslag

Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument bör likställas med ackord

I 40 kap. 20 och 21 §§ IL finns bestämmelser om begränsningar av avdragsrätten för tidigare års underskott vid konkurs och ackord. När ett företag försätts i konkurs får underskott som uppkommit före konkursen inte dras av. Om konkursen avslutas genom att samtliga borgenärer har fått full betalning för sina fordringar får dock de underskott som uppkommit före konkursen dras av. För en skattskyldig som får ackord utan att försättas i konkurs, eller som får skuldsanering eller F-skuldsanering, ska underskottet sättas ned med ett belopp som motsvarar de skulder som fallit bort i samband med ackordet eller skuldsaneringen. Regeln är schablonmässig och ska gälla utan krav på att ackordet avser skulder av visst slag eller med visst ursprung eller att det finns ett samband mellan de

eftersänkta skulderna och underskottet (RÅ 2007 ref. 87 och prop. 1999/00:2 s. 478).

Utanför resolution kan Finansinspektionen, som en krisavvärjande åtgärd, besluta om nedskrivning och konvertering av relevanta kapitalinstrument. Huvudsyftet med en nedskrivning utanför resolution är att avhjälpa att företaget fallerar eller förhindra att det sannolikt kommer att falla och därmed också att undvika resolution. Metoden för att uppnå syftet är att genom nedskrivning absorbera eventuella förluster och genom konvertering stärka företagets kapitalbas genom att kapitalbasinstrument av lägre kvalitet (de relevanta kapitalinstrumenten) omvandlas till kärnprimärkapital som är av högst kvalitet (prop. 2015/16:5 s. 138).

I promemorian föreslås att en nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen om resolution ska likställas med ackord och således medföra att befintligt underskott minskas i motsvarande utsträckning. Ackord är en uppgörelse mellan gäldenären och en eller flera borgenärer om nedskrivning av skulder. En sådan uppgörelse kan utom konkurs komma till stånd frivilligt eller som offentligt ackord inom ramen för en företagsrekonstruktion enligt lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion. Rättsverkan av ackord uppvisar stora likheter med vad som följer vid nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution. Det är i båda fallen fråga om en hel eller delvis nedskrivning av skulder som utan krav på motprestation förbättrar gäldenärens finansiella ställning.

I likhet med promemorian görs därför bedömningen att en nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen om resolution bör likställas med ackord och således medföra att befintligt underskott minskas i motsvarande utsträckning. På så sätt uppnås även enhetliga regler då skuldnedskrivningar utanför resolution kommer att behandlas på samma sätt som skuldnedskrivningar enligt andra regelverk (ackord, skuldsanering och F-skuldsanering). En bestämmelse bör således införas som anger att om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen om resolution, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned.

Svenska Bankföreningen efterfrågar ett förtydligande vad gäller vilka instrument som omfattas av begreppet ”relevanta kapitalinstrument” vid fråga om nedskrivning av skulder utanför resolution.

Inom gruppen kapitalinstrument finns för ett aktiebolag tre övergripande kategorier: aktier, övriga primärkapitalinstrument samt supplementärkapitalinstrument. De två sistnämnda utgör de relevanta kapitalinstrumenten och är i själva verket skulder, men får räknas in i ett instituts kapitalbas (prop. 2015/16:5, s. 473). Begreppet relevanta kapitalinstrument bör i detta sammanhang ha samma innebörd som i 2 kap. 1 § lagen om resolution, dvs. övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument.

Vidare menar Svenska Bankföreningen att tillämpningsområdet för den i promemorian föreslagna bestämmelsen i 40 kap. 21 a § IL bör snävas in och endast omfatta sådana skuldinstrument som inte får ingå i kapitalbasen enligt kapitaltäckningsregelverket och som därför fortfarande föranleder rätt till ränteavdrag för bankerna. Bankföreningen hänvisar till att regeringen i ett annat sammanhang har bedömt att dessa instrument kan

likställas med eget kapital och att någon avdragsrätt för ränta på dessa instrument därför inte föreligger (prop. 2016/17:1). Svenska Bankföreningen har även gett in en begäran om ett klargörande avseende bankers efterställda skulder (Fi2017/00864). Eftersom bestämmelserna om särskilda ränteavdragsbegränsningar för efterställda skulder innebär att bankernas efterställda skulder får samma skattemässiga behandling som eget kapital bör nedskrivning av en sådan skuld utanför resolution enligt Svenska Bankföreningen inte medföra nedsättning av eventuellt underskottsavdrag, på samma sätt som nedsättning av aktiekapital till täckande av förlust inte påverkar storleken av kvarvarande underskottsavdrag.

Den 1 januari 2017 infördes ett avdragsförbud för ränta på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av regelverket om kapitaltäckning (prop. 2016/17:1 s. 231). Av 24 kap. 9 § IL framgår att ett företag som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) inte får dra av ränteutgifter på efterställda skulder som får ingå i kapitalbasen vid tillämpning av den förordningen. Ett efterställt lån innebär att långivaren vid låntagarens likvidation eller konkurs kan göra anspråk på betalning av kapitalbelopp och ränta först sedan alla andra fordringsägare har fått betalt (prop. 2016/17:1 s. 231).

Som ovan anges föreslås i detta utkast att avdrag för underskott ska begränsas i det fall den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen om resolution. Det rör sig således om nedskrivning av kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52 och 63 i tillsynsförordningen. Även avdragsförbudet i inkomstskattelagen träffar de skulder som får ingå i kapitalbasen enligt dessa artiklar i tillsynsförordningen.

Nedskrivning av relevanta kapitalinstrument bör därför påverka storleken av kvarvarande underskottsavdrag. Detta gäller dock bara när det är fråga om nedskrivning. Om det sker en konvertering av skulder till aktier har borgenärerna fått viss ersättning för att avstå sin fordran, varför det inte bör likställas med ackord.

Situationen bör inte heller jämföras med nedsättning av aktiekapital till täckande av förlust och att en sådan nedsättning inte påverkar storleken av kvarvarande underskottsavdrag, som Bankföreningen har anført. En minskning av aktiekapital, utan att antalet aktier minskar, innebär att aktiernas kvotvärde minskar. Den inbördes relationen mellan aktieägare påverkas dock inte till skillnad från en skuldnedskrivning, där gäldenärens skuld till borgenären helt eller delvis faller bort.

En intäkt till följd av en nedskriven skuld bör inte tas upp till beskattning om den skattskyldige får nedskrivning utanför resolution

En skuld som efterskänks på grund av ackord med en eller flera fordringsägare har inte ansetts utgöra en skattepliktig intäkt hos gäldenären (RÅ 1963 ref. 48). Det följer av att det inte kan hävdas en ökad skatteförmåga genom den avskrivna skulden (SOU 1989:33 s. 168). Ackordvinsten är således inte skattepliktig. I stället för att göra

ackordvinsten skattepliktig har lagstiftaren valt att begränsa rätten till avdrag för underskott i de fall ackord har medgetts.

Med hänsyn till att nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution bör behandlas på samma sätt som när en skuld sätts ned på grund av ackord bör det införas en bestämmelse som reglerar att en intäkt till följd av en nedskrivna skuld inte ska tas upp till beskattning om den skattskyldige får nedskrivning utanför resolution. Utan en sådan bestämmelse kan den nedskrivna skulden i vissa fall anses utgöra en sådan intäkt som ska tas upp till beskattning enligt 15 kap. 1 § IL. Den nedskrivna skulden ska då tas upp till beskattning av gäldenären samtidigt som rätten till avdrag för tidigare års underskott minskas med ett lika stort belopp som summan av de skulder som faller bort enligt den föreslagna bestämmelsen om begränsning av avdragsrätten. Skillnaden mot vad som gäller för ackord bedöms inte vara inte motiverad.

Lagförslaget

Förslaget föranleder ändringar i 40 kap. 1 och 21 §§ IL samt att en ny paragraf, 15 kap. 11 § IL införs. Vidare ändras lydelsen av rubriken närmast före 40 kap. 20 § IL.

4.4.2 Skuldnedskrivning i resolution

Utkastets bedömning: Nedskrivning av skulder i resolution bör inte leda till att befintligt underskott minskas.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Majoriteten av de remissinstanser som har yttrat sig tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget.

Skälen för utkastets bedömning: I konsekvens med förslaget om beloppsspärrens tillämpning (avsnitt 4.2.2) är det lämpligt att nedskrivning av skulder behandlas på motsvarande vis, det vill säga att avdragsrätten för underskott inte begränsas när åtgärden sker i resolution. För att skuldnedskrivningsverktyget ska vara så effektivt som möjligt bör nedskrivning med stöd av verktyget inte föranleda att befintliga underskott minskas.

4.5 Uttagsbeskattning

Utkastets bedömning: Värderingsreglerna i resolutionsregelverket bedöms inte medföra att bestämmelserna om uttagsbeskattning i inkomstskattelagen blir tillämpliga vid överlåtelser från ett företag i resolution.

Promemorians förslag överensstämmer inte med utkastets. I promemorian föreslogs att det införs ett undantag som innebär att överlåtelser från företag i resolution inte ska föranleda uttagsbeskattning.

Remissinstanserna: *Lunds universitet* har inget att invända mot förslaget men anser att det kan innebära att ägarnas ekonomiska skada minskar på bekostnad av kollektivet skattebetalare.

Skälen för utkastets bedömning: Regler om uttag ur näringsverksamhet finns i 22 kap. IL. Av 22 kap. 3 § IL framgår att med uttag avses att den skattskyldige överläter en tillgång utan ersättning eller mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat. Enligt 22 kap. 7 § IL ska uttag av en tillgång behandlas som om tillgången har avyttrats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet (uttagsbeskattning).

En av de bärande principerna bakom resolutionsregelverket är att kostnaderna för resolution i första hand ska bäras av ägarna till det fallerande företaget och i andra hand av dess borgenärer. Staten och skattebetalarna ska så långt som möjligt hållas skadeslösa.

I remissvar till betänkandet Resolution – En ny metod för att hantera banker i kris (SOU 2014:52) har *Skatteverket* anförts att det inte kan uteslutas att uttagsbeskattning kan bli aktuellt under vissa förutsättningar. Bedömningen i promemorian är att det bör införas ett generellt undantag från uttagsbeskattning till följd av överlåtelser när företag är försatt i resolution, men inte från övriga bestämmelser om uttagsbeskattning. I promemorian görs bedömningen att värderingsreglerna i resolutionsregelverket kan innebära en ökad risk för att bestämmelserna om uttagsbeskattning i inkomstskattelagen blir tillämpliga.

Den värdering som ska göras av företaget innan det försätts i resolution eller resolutionsåtgärder vidtas ska vara rättvis, väl avvägd och realistisk (7 kap. 1 § lagen om resolution). Det motsvarar i huvudsak redovisningens krav på rättvisande bild. Samtidigt ska värderingen ske efter försiktiga antaganden, det vill säga med beaktande av försiktighetsprincipen. I förarbetena till lagen om resolution anges att när det handlar om en användning av försäljningsverktyget förutses att en försäljning till marknadsmässiga villkor (och inte bara en överföring) kommer att ske. Krishanteringsdirektivet innehåller också ett antal bestämmelser för att säkerställa att försäljningen sker på affärsmässiga grunder. Eftersom det kommer att finnas ett pris i denna situation som fastställs i en marknadstransaktion, är värderingen av mindre betydelse och tjänar i huvudsak som ytterligare underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av att det pris som köparen erbjuder är rimligt (prop. 2015/16:5 s. 420). Mot denna bakgrund görs bedömningen att värderingsreglerna i resolutionsregelverket inte bör anses innebära en ökad risk för att uttagsbeskattning blir aktuellt. Vidare bör det med hänsyn till att en försäljning ska ske på marknadsmässiga villkor inte föreligga risk för att tillgångar överläts mot ersättning som understiger marknadsvärdet utan att detta är affärsmässigt motiverat.

Sammantaget är utkastets bedömning att överlåtelser från ett företag i resolution inte bör föranleda uttagsbeskattning. Det finns därför inte något behov av att införa ett undantag från bestämmelserna om uttagsbeskattning i inkomstskattelagen.

4.6 Korrigeringsregeln

Utkastets bedömning: Det bör inte införas något undantag från korrigeringsregeln med anledning av resolutionsregelverket.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: *Sveriges Riksbank* anser att det finns anledning att överväga om ett uttryckligt undantag från korrigeringsregeln skulle motverka att genomförandet av resolutionsförfarandet försvåras av skatterättsliga gränsdragningsproblem. *Riksgäldskontoret* anser att frågan bör belysas ytterligare, då det är angeläget att skattereglerna inte försvårar resolution av en gränsöverskridande koncern.

Skälen för utkastets bedömning: En grundläggande princip i internationell skatterätt är att prissättning vid transaktioner mellan företag i intressegemenskap ska ske enligt den s.k. armlängdsprincipen. Denna innebär att kommersiella och finansiella transaktioner ska vara baserade på samma villkor som skulle ha tillämpats om företagen inte varit i intressegemenskap, dvs. på marknadsmässiga villkor. För svenskt vidkommande är armlängdsprincipen reglerad i den s.k. korrigeringsregeln i 14 kap. 19 § inkomstskattelagen. Korrigeringsregeln innebär att om resultatet av en näringsverksamhet blir lägre till följd av att villkor avtalats som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan sinsemellan oberoende näringsidkare, ska resultatet beräknas till det belopp som det skulle ha uppgått till om sådana villkor inte funnits. Detta gäller dock bara under förutsättning att den som får ett högre resultat på grund av villkoren inte ska beskattas för detta i Sverige, att det är sannolikt att det finns en ekonomisk intressegemenskap mellan parterna samt att villkoren inte tillkommit av andra skäl än denna intressegemenskap. I 14 kap. 20 § IL anges när en ekonomisk intressegemenskap ska anses föreligga.

Ett beslut om resolution kan avse en internationell koncern och åtgärder som genomförs kan få effekter för moderföretag eller dotterföretag i andra länder. I promemorian görs bedömningen att gränsöverskridande transaktioner i resolution får antas genomföras till samma villkor som mellan oberoende näringsidkare i en motsvarande situation samt att något undantag från korrigeringsregeln inte behövs.

Riksgäldskontoret anger att korrigeringsregeln bör belysas ytterligare i förhållande till resolution med endast en ingångspunkt som kan aktualiseras i en gränsöverskridande koncern. Innebörden är att det endast är moderbolaget som försätts i resolution medan resterande företag hanteras genom moderbolaget. En sådan resolutionsåtgärd kan innebära att bolagets fordringar mot ett krisande dotterbolag skrivs ned och medför att skulder och tillgångar överförs mellan företagen inom koncernen. *Riksgäldskontoret* betonar att det inte är givet att prissättningen av sådana situationer kommer att ske på helt marknadsmässiga villkor. Det är därför angeläget att detta inte medför att skattereglerna försvårar resolution av en gränsöverskridande koncern

Alla resolutionsåtgärder ska baseras på den eller de värderingar som gjordes vid resolutionens inledande. Vid en resolution med en enda ingångspunkt genomförs och övervakas alla transaktioner av den samordnande resolutionsmyndigheten på moderbolagsnivå i samråd med övriga resolutionsmyndigheter i berörda länder (prop. 2015/16:5 s. 247).

Vid tillämpning av såväl försäljningsverktyget som broinstitutetsverktyget och avskiljandeverktyget ska överföringar ske på marknadsmässiga villkor med beaktande av den inledande värderingen av företaget i resolution. Den ansvariga resolutionsmyndigheten har kontrollen över företaget i resolution och bör således beakta de krav som uppställs på affärsmässiga villkor och de risker som kan uppstå om detta inte efterföljs.

Vad gäller skuldnedskrivningsverktyget kan det noteras att det av 14 kap. 19 § p. 3 IL följer att korrigeringsregeln inte gäller om det av omständigheterna framgår att villkoren kommit till av andra skäl än ekonomisk intressegemenskap. Det får dock överlämnas till rättstillämpningen att avgöra hur detta bör tillämpas i det enskilda fallet.

Mot denna bakgrund görs bedömningen att det inte bör införas något särskilt undantag från korrigeringsregeln med anledning av resolutionsregelverket.

4.7 Verksamhetsavyttring och partiell fission

Utkastets bedömning: Det bör inte införas några särskilda bestämmelser avseende verksamhetsavyttringar eller partiella fissioner till följd av regelverket om resolution.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har haft något att invända mot promemorians bedömning.

Skälen för utkastets bedömning: Bestämmelser om undantag från omedelbar beskattning vid verksamhetsavyttringar finns i 38 kap. IL. För att det ska vara fråga om en verksamhetsavyttring krävs att ett företag avyttrar samtliga tillgångar i näringsverksamheten eller i en verksamhetsgren till ett annat företag. Ersättningen ska vara marknadsmässig och lämnas i form av andelar i det köpande företaget. Ersättning kan även lämnas genom att det köpande företaget tar över ansvaret för skulder som hänför sig till tillgångarna. Vidare måste det säljande företaget vara skattskyldigt för åtminstone en del av den avyttrade verksamheten. Det köpande företaget ska vara skattskyldigt för motsvarande inkomst. Ersättningen får inte understiga summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna.

Skatteeffekterna av en giltig verksamhetsavyttring är att det säljande företaget inte behöver ta upp ersättningen i den mån den överstiger de skattemässiga värdena. Anskaffningsvärdet för det köpande företaget ska anses motsvara det belopp som säljaren ska ta upp. I fråga om kapitaltillgångar ska säljaren inte ta upp någon kapitalvinst eller dra av någon kapitalförlust. Köparen inträder i stället i det säljande företags skattemässiga situation.

I 38 a kap. IL finns det regler om partiella fissioner. En partiell fission har flera likheter med en verksamhetsavyttring. Till skillnad från en sådan avyttring ska dock ersättningen vid en partiell fission tillfalla ägarna till det överlåtande företaget i stället för till det överlåtande företaget. Skillnaden mellan en kvalificerad fission och en partiell fission är att vid en partiell fission behåller det överlåtande företaget minst en verksamhetsgren och upplöses således inte när fissionen är genomförd. En partiell

fission som uppfyller villkoren ska inte föranleda beskattning av det överlåtande företaget, av delägarna i det överlåtande företaget eller av det övertagande företaget.

I promemorian konstateras att ersättningsfrågan inte skiljer sig åt mellan försäljningsverktyget, broinstitutsvärket och avskiljandeverktyget. All prissättning vid överlåtelser från ett företag i resolution ska vara affärs- mässig och ha sin grund i en värdering med hänsyn taget till förevarande omständigheter.

Om inte förutsättningarna för en giltig verksamhetsöverlåtelse eller en partiell fission är uppfyllda, t.ex. om ersättningen understiger summan av de skattemässiga värdena för de avyttrade tillgångarna, bör överlåtelser från ett företag i resolution beskattas enligt vanliga regler.

Sammantaget görs bedömningen att det inte bör införas några särskilda bestämmelser avseende verksamhetsavyttringar eller partiella fissioner.

4.8 Beskattning av delägare och borgenärer

Utkastets bedömning: Det saknas anledning att införa särskilda regler för beskattning av delägare och borgenärer i ett företag i resolution.

Promemorians bedömning överensstämmer med utkastets.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har haft något att invända mot promemorians bedömning.

Skälen för utkastets bedömning

Det ekonomiska utfallet ska inte bli sämre än vid konkurs eller likvidation

Vid en resolution får utfallet för ägare och borgenärer inte bli sämre än om företaget i stället hade avvecklats genom konkurs eller likvidation (1 kap. 8 § lagen om resolution). I syfte att bedöma om det ekonomiska utfallet för ägare och borgenärer skulle ha blivit bättre om företaget i stället för försätts i resolution hade försätts i konkurs eller trätt i likvidation, ska Riksgäldskontoret så snart som möjligt efter det att samtliga resolutions- åtgärder har vidtagits uppdra åt en person som har en oberoende ställning i förhållande till myndigheter och det företag som ska värderas, att göra en värdering av det ekonomiska utfallet. Det är fråga om en jämförelse mellan det faktiska utfallet som ägare och borgenärer fått vid resolution och vad de skulle ha fått om ett konkurs- eller likvidationsförfarande i stället hade inletts vid den tidpunkt då resolutionsbeslutet fattades. Om det konstateras att ägare och borgenärer har fått ett lägre belopp för sin egendom eller sina fordringar än vad de hade erhållit vid konkurs eller likvidation har de rätt att få ut skillnaden däremellan (se prop. 2015/16:5 s. 791 f.).

Avyttringstidpunkt

Enligt 44 kap. 7 och 8 §§ IL anses ett värdepapper avyttrat om företaget som gett ut det träder i likvidation eller försätts i konkurs. Av 44 kap. 26 § IL framgår att en kapitalvinst ska tas upp det år avyttringen sker men en kapitalförlust får dras av först när den är definitiv. Av nämnda 8 § andra

stycket framgår även att när ett företag försätts i konkurs ska en kapitalförlust på andelarna alltid anses som definitiv. Om kapitalvinstens storlek är beroende av någon händelse i framtiden och därför inte slutligen kan fastställas det år tillgången avyttras ska tillkommande belopp tas upp som intäkt det år storleken kan beräknas, 44 kap. 28 § IL.

En fråga som uppkommer med anledning av detta är om försättandet i resolution innebär att aktierna ska anses vara avyttrade. Som tidigare nämnts (avsnitt 4.2.2) bör inte resolution likställas med konkurs vid tillämpning av reglerna om tidigare års underskott. Det finns även i fråga om beskattning av ägare och borgenärer skäl att göra samma bedömning. Det är inte är lämpligt att själva försättandet i resolution ska medföra att aktierna anses avyttrade. Beslutet om resolution och resolutionsmyndighetens kontrolltagande innebär rent formellt att aktieägarna inte längre får utöva sitt ägande vid bolagsstämman. Om avyttringstidpunkten infaller under resolution beror det i stället på att Riksgäldskontoret valt att vidta vissa åtgärder som medför att aktierna bytt ägare. Några särskilda bestämmelser avseende avyttringstidpunkt bör därför inte införas.

Ersättning vid sämre ekonomiskt utfall

En annan fråga att ta ställning till är om särskilda regler bör införas om utfallet av resolutionen blivit sämre för aktieägarna än vad som hade varit fallet om företaget avvecklats på annat sätt. Om Riksgäldskontoret till exempel använder sig av försäljningsverktyget och avyttrar aktierna i ett företag i resolution till en extern köpare så kan en sådan avyttring resultera i en kapitalförlust för samtliga tidigare aktieägare. Dessa aktieägare kan dock fortfarande ha rätt till ersättning, om det när resolutionsförfarandet är avslutat konstateras att utfallet av resolutionen blivit sämre för aktieägarna än vad som hade varit fallet om företaget avvecklats på annat sätt (23 kap. 8 § lagen om resolution). I promemorian görs bedömningen att denna möjlighet till ersättning i efterhand inte i sig innebär att kapitalförlusten vid avyttringstillfället inte är att betrakta som definitiv. För avyttringsåret bör det gå att beräkna en slutlig kapitalförlust och den bör betraktas som definitiv vid den aktuella tidpunkten.

En eventuell tillkommande ersättning beror på jämförelsen med utfallet i en konkurs och kan sannolikt inte uppskattas redan i samband med avyttringen. Om det senare skulle konstateras en rätt till en sådan tillkommande ersättning får den betraktas som ett tillkommande belopp som ska tas upp det år den kan beräknas. Eventuella frågeställningar som kan uppkomma i samband med att en sådan situation uppstår får lösas med stöd av allmänna regler. Några särskilda bestämmelser avseende beskattning av delägare och borgenärer i ett företag i resolution till följd av att tilläggs-ersättning utgår bör därför inte införas.

4.9 Ikraftträdande

Utkastets förslag: De föreslagna bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2021.

Promemorians förslag överensstämmer inte med utkastets. I promemorian föreslogs att bestämmelserna skulle träda i kraft den 1 juli 2017.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har haft något att invända mot förslaget.

Skälen för utkastets förslag: Lagändringen bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket innebär att den bör träda i kraft den 1 januari 2021. Det föreslås att de nya bestämmelserna ska tillämpas första gången för beskattningsår som börjar efter den 31 december 2020.

5 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagens effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Syfte och alternativa lösningar

Syftet med resolution är att minimera samhällsskadliga effekter av att banker och andra finansiella företag kommer i kris. Den principiella utgångspunkten för förslagen i detta utkast bör vara att åtgärder som vidtas i resolution inte bör föranleda skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet (se avsnitt 4.1). Detta innebär att vissa transaktioner som enligt gällande regler skulle kunna utlösa beskattning undantas från beskattning. Det bedöms inte finnas några alternativa lösningar för att uppnå önskad effekt.

Skulle regleringen inte komma till stånd kan de samhällsskadliga effekterna av att banker och andra finansiella företag som kommer i kris bli mer omfattande. Regeländringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Det bedöms inte behövas tas någon särskild hänsyn till ikraftträdandets tidpunkt eller att det finns behov av speciella informationsinsatser inför ikraftträdandet.

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

I en situation där resolutionsverktygen används kan det ifrågasättas om det kommer att finnas några ekonomiska värden av betydelse att beskatta. Alternativet till att genomföra de transaktioner som skulle kunna utlösa beskattning under resolutionsförfarandet torde vara att i stället försätta företaget i konkurs eller låta det träda i likvidation. Förslaget bedöms därför inte ha några offentligfinansiella effekter.

Förslagen förväntas få en positiv samhällsekonomisk effekt genom ett förbättrat resolutionsförfarande. Genom det förbättrade resolutionsförfarandet minskar sannolikheten för att ett institut hamnar på obestånd

och att en samhällsekonomiskt viktig aktör därmed försvinner. Värden som i samband med en konkurs eller likvidation skulle riskera att förstöras bevaras därmed. De skadliga effekter som kan uppstå när ett större institut hastigt försvinner motverkas genom ett förbättrat resolutionsförfarande. Ett exempel på detta är minskad utlåning till företagssektorn som därmed får försämrade tillgång till kapital, vilket i sin tur påverkar investeringar och samhällsekonomin negativt.

Effekter för företag

De företag som berörs av regleringen är svenska finansiella institut som bedriver verksamhet som är kritisk för den finansiella stabiliteten. Riksgäldskontoret uppger i Rapportering för resolutionsplanering 2020¹ att det finns nio institut som bedöms vara systemviktiga. Det är dock tänkbart att Riksgäldskontoret i en given situation bedömer att ett institut som inte är en av dessa nio bör försättas i resolution istället för i konkurs. Dessa företag är företrädesvis större företag. Det bedöms inte finnas skäl att särskild hänsyn tas till små företag vid reglernas utformning.

Resolutionsregelverket bidrar till att minska risken för att ett finansiellt företag hamnar i kris, och om en krissituation ändå inträffar, till att begränsa spridningseffekterna av detta. Förslagen syftar till att säkerställa att möjligheterna till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet inte motverkas av skattekonsekvenserna av de transaktioner som genomförs under förfarandet. Förslaget bidrar därmed till att resolutionsregelverket får avsedd effekt, vilket stärker finansiella företag och i förlängningen stabiliteten i det finansiella systemet, vilket gynnar alla företag.

Förslagen innebär inte några nya eller utökade krav på företagen att upprätta, lagra eller överföra information, och påverkar därför inte företagens administrativa börda. Förslagen bedöms kunna ha effekt på konkurrensförhållanden för företagen och medföra vissa andra kostnader och förändringar av verksamheten, men dessa bedöms vara försumbara.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslagen bedöms inte ha några konsekvenser för myndigheter eller för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Förslagets förhållande till EU-rätten

I avsnitt 4.3 görs bedömningen att ett undantag från beloppsspärren eller att företagets kvarstående negativa räntenetton inte ska begränsas om det avyttrade företaget har försatts i resolution kan innebära kan vara fråga om statligt stöd som ska anmälas till och godkännas av kommissionen innan det får genomföras. I övrigt görs bedömningen att förslagen är förenliga med det EU-rättsliga regelverket.

¹ https://www.riksgalden.se/globalassets/dokument_sve/finansiell-stabilitet/rapportering-resolutionsplanering-2020.pdf

Övriga effekter

Förslagen bedöms inte få några effekter för enskilda och offentlig sektor eller miljön. Likaså bedöms förslagen inte få effekter för sysselsättningen, inkomstfördelningen eller den ekonomiska jämställdheten.

6 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

15 kap.

11 §

Paragrafen, som är ny, innehåller en bestämmelse som innebär att om en skattskyldig får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska det belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned inte tas upp till beskattning.

Med relevanta kapitalinstrument avses övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument (jfr 2 kap. 1 § lagen om resolution).

Paragrafen är föranledd av det nya andra stycket i 40 kap. 21 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.1.

24 kap.

27 §

Av paragrafen framgår att möjligheten att utnyttja ett kvarstående negativt räntenetto upphör vid vissa ägarförändringar. Det rör ägarförändringar som innebär att ett företag får ett bestämmande inflytande över ett annat företag. I en sådan situation får ett kvarstående negativt räntenetto hos det företag som har förvärvats inte längre utnyttjas. Däremot påverkas inte det kvarstående negativa räntenettet hos det förvärvande företaget. Bestämmelsen är dock inte tillämplig om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som företaget med kvarstående negativt räntenetto redan före ägarförändringen eller om företaget har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution.

Ändringen i paragrafens *tredje stycke* innebär att första stycket inte ska tillämpas för ett företag som försatts i resolution om vissa förutsättningar är uppfyllda. Den första förutsättningen är att företaget med kvarstående negativa räntenetton ska ha försatts i resolution vid ägarförändringen (*första strecksatsen*). Därutöver ska Riksgäldskontoret ha vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d lagen om resolution som innefattar rätten att utnyttja kvarstående negativa räntenetton (*andra strecksatsen*). En förutsättning är således att möjligheten att kunna utnyttja underskotts företagets negativa räntenetton efter ägarförändringen innefattas som en del av resolutionsåtgärden. De resolutionsverktyg som omfattas är försäljningsverktyget enligt 17 kap., broinstitutsvärket enligt 18 kap. och skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap.

samma lag. Som ytterligare förutsättning för avdrag för negativt räntenetto gäller att kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*tredje strecksatsen*).

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

37 kap.

22 §

Av paragrafen framgår att om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 § inkomstskattelagen ska kvarstående underskott inte begränsas av beloppsspärren enligt reglerna i 40 kap.

I paragrafen införs ett nytt *andra stycke*. Ändringen innebär att om ett företag som har försatts i resolution är det överlåtande företaget vid en kvalificerad fusion eller fission, ska inte kvarstående underskott begränsas av beloppsspärren enligt reglerna i 40 kap. om vissa förutsättningar är uppfyllda. Då ska således inte bestämmelserna i 21 § tillämpas. En första förutsättning är att det överlåtande företaget vid fusionen eller fissionen har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution (*första strecksatsen*). Därutöver ska Riksgäldskontoret ha vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d lagen om resolution som innebär att beloppsspärren inte ska tillämpas (*andra strecksatsen*). En förutsättning är således att ett undantag från beloppsspärren innefattas som en del av resolutionsåtgärden. De resolutionsverktyg som omfattas är försäljningsverktyget enligt 17 kap., broinstitutswerktyget enligt 18 kap. och skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap. lagen om resolution. Som ytterligare förutsättning för att kvarstående underskott inte ska begränsas gäller att kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*tredje strecksatsen*).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.4 och 4.3.

26 a §

I paragrafen anges när kvarstående negativa räntenetton kan föras över genom en kvalificerad fusion eller en kvalificerad fission från ett överlåtande företag till ett övertagande företag. Detta gäller vid koncerninterna ägarförändringar eller om företaget har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution. I sådana fall inträder det övertagande företaget i det överlåtande företagens skattemässiga situation enligt 18 §, vilket medför en rätt att göra avdrag för företagets kvarstående negativa räntenetton.

I paragrafen införs ett nytt *andra stycke* som innebär att kvarstående negativa räntenetton kan föras över för ett företag som försatts i resolution om vissa förutsättningar är uppfyllda. Den första förutsättningen är att det överlåtande företaget vid fusionen eller fissionen har försatts i resolution enligt lagen om resolution (*första strecksatsen*). Riksgäldskontoret ska därutöver ha vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d lagen om resolution innefattar rätt till avdrag för kvarstående negativa räntenetton (*andra strecksatsen*). En förutsättning är således att möjligheten att kunna utnyttja underskottsföretagets negativa räntenetton efter ägarförändringen innefattas som en del av resolutionsåtgärden. De resolutionsverktyg som omfattas är försäljningsverktyget enligt 17 kap., broinstitutswerktyget enligt 18 kap. och skuldnedskrivningsverktyget

enligt 21 kap. samma lag. Som ytterligare förutsättning för avdrag för negativt räntenetto gäller att kommissionen har funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*tredje strecksatsen*).

Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

40 kap.

1 §

I paragrafen anges kapitlets innehåll. Ändringen, som innebär att det anges att det i kapitlet finns bestämmelser om nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution, är föranledd det nya andra stycket i 21 §.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.1.

10 §

I paragrafen anges att det inträder en beloppsspärr och en koncernbidrags-spärr vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskotts företag.

I andra stycket införs en ny *andra mening* som anger att beloppsspärren inte ska inträda vid ägarförändringar om underskotts företaget vid ägarförändringen har försatts i resolution enligt lagen (2015:1016) om resolution (*första strecksatsen*). Därutöver ska Riksgäldskontoret ha vidtagit en resolutionsåtgärd enligt 12 kap. 1 § andra stycket 2 a, b eller d lagen om resolution som innebär att beloppsspärren inte ska tillämpas (*andra strecksatsen*). En förutsättning är således att ett undantag från beloppsspärren innefattas som en del av resolutionsåtgärden. De resolutionsverktyg som omfattas är således försäljningsverktyget enligt 17 kap., broinstitutsvetkyget enligt 18 kap. och skuldnedskrivningsverktyget enligt 21 kap. samma lag. Kommissionen ska vidare ha funnit att åtgärden är förenlig med artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*tredje strecksatsen*).

Övervägandena finns i avsnitt 4.2.2 och 4.3.

21 §

I paragrafen finns en bestämmelse om begränsning av avdragsrätten för tidigare års underskott vid ackord.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse med innebörden att vid nedskrivningar av relevanta kapitalinstrument för företag som inte har försatts i resolution ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned.

Med relevanta kapitalinstrument avses övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument (jfr 2 kap. 1 § lagen om resolution).

Andra stycket omfattar bara nedskrivningar av relevanta kapitalinstrument för företag som inte försatts i resolution och ska inte tillämpas om den skattskyldige är försatt i resolution och en skuldnedskrivning sker inom resolutionen.

Övervägandena finns i avsnitt 4.4.1.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2021 (första punkten). Bestämmelserna tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2020 (andra punkten).

Sammanfattning av promemorian

Bilaga 1

I promemorian föreslås ändringar i skattelagstiftningen till följd av resolutionsregelverket som trädde i kraft den 1 februari 2016. Syftet med de föreslagna reglerna är att åtgärder som genomförs i ett företag i resolution inte ska medföra skatteeffekter som minskar möjligheten till en framgångsrik utgång av resolutionsförfarandet. I promemorian föreslås därför att det för företag i resolution ska införas undantag från bestämmelserna om beloppsspärren och undantag från bestämmelsen om uttagsbeskattning vid överlåtelser mot ersättning som understiger marknadsvärdet.

Resolutionsregelverket innehåller även bestämmelser om förebyggande tillsynsåtgärder, som syftar till att undvika att ett företag ska försättas i resolution. En sådan åtgärd är nedskrivning av relevanta kapitalinstrument. I promemorian föreslås att sådana nedskrivningar ska behandlas på samma sätt som ackord utan konkurs och skuldsanering.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2017.

Promemorians lagförslag

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹ dels att 22 kap. 1 §, 37 kap. 22 § och 40 kap. 1 och 10 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 40 kap. 20 § ska lyda ”Begränsningar vid konkurs, ackord och nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution”,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 22 kap. 14 § och 40 kap. 21 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 kap.

1 §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller vid uttag av en tillgång eller en tjänst ur näringsverksamheten. Det finns bestämmelser om

- vad som avses med uttag i 2–6 §§,
- innebörden av uttagsbeskattning i 7 och 8 §§, och
- när uttagsbeskattning inte ska ske i 9–12 §§

14 §

Om den skattskyldige är försatt i resolution ska uttagsbeskattning för uttag enligt 3 § inte ske med anledning av överlåtelser under resolutionen.

37 kap.

22 §

Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 §.

Bestämmelserna i 21 § gäller inte om det övertagande företaget före fusionen eller fissionen hade sådant bestämmande inflytande över det överlåtande företaget som anges i 40 kap. 5 § *eller om det överlåtande företaget var försatt i resolution.*

40 kap.

1 §

I detta kapitel finns

- en huvudregel i 2 §,
- definitioner i 3–8 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott hos företag efter ägarförändringar i 9–19 §§,

- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs och ackord i 20 och 21 §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott vid konkurs, *nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution* och ackord i 20–21 a §§,
- bestämmelser om begränsningar i rätten till avdrag för underskott efter överlåtelser av andelar i statliga kreditinstitut i 22 §,
- bestämmelser om avdrag efter ombildningar i 23 §, och
- hänvisningar i 24 §.

10 §

Vid ägarförändringar som innebär att ett företag får det bestämmande inflytandet över ett underskottsföretag inträder en beloppsspärr och en koncernbidragsspärr.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen.

Beloppsspärren inträder dock inte om det företag som får det bestämmande inflytandet ingick i samma koncern som underskottsföretaget redan före ägarförändringen *eller om underskottsföretaget vid ägarförändringen var försatt i resolution.*

Koncernbidragsspärren inträder dock inte om ägarförändringen bara berör företag som före ägarförändringen ingick i samma koncern som underskottsföretaget.

21 a §

Om den skattskyldige får nedskrivning av relevanta kapitalinstrument utanför resolution enligt 6 kap. lagen (2015:1016) om resolution, ska avdrag för underskott minskas med ett belopp som motsvarar summan av de kapitalinstrument som skrivits ned.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Domstolsverket, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Lunds universitet, Konkurrensverket, Finansbolagens förening, Fondbolagens förening, Föreningen Svenskt Näringsliv, Näringslivets Skattedelegation (NSD) och Svenska Bankföreningen.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att lämna några synpunkter: Regelrådet, FAR, Företagarna, Sparbankernas riksförbund och Svenska fondhandlareföreningen.